

Chemarea lui Dumnezeu

Responsabilitatea celor chemați

Text biblic : **Iacov 2:1-12**

Versetul de aur

Ascultați, preaiubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt saraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogati în credință și mostenitori ai împărației pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc? Iacov 2:5

Introducere

Problemele cu care se confruntă cititorii cărții lui Iacov sunt ușor de recunoscut ca fiind aceleași probleme cu care ne confruntăm astăzi în biserici. La fel, soluțiile pe care le prezintă Iacov sunt la fel de aplicabile și pentru noi și astăzi. În Biblie sunt mai mulți oameni numiți Iacov. Cel din care învățăm astăzi este fratele vitreg al lui Isus, cel care nu a crezut în Isus numai după Pogorârea Duhului Sfânt. Rolul lui exact nu este clar în text, dar Pavel îl grupează cu apostolii și îl pune alături de Chifa (adică Petru) și Ioan ca „stâlpi” ai bisericii (Gal 2:9; vezi 1:19). Semnificația acestui lucru este sporită atunci când luăm în considerare centralitatea Ierusalimului pentru primii creștini. Biserica din Ierusalim era mai mult decât o biserică. Era biserica-mamă; ceea ce s-a întâmplat acolo a contat pentru tot creștinismul. Biserica din Ierusalim era mai mult decât o biserică. Era biserica-mamă; ceea ce s-a hotărât acolo a contat pentru tot creștinismul. Vedem adevărul acestui lucru, precum și impactul concret al lui Iacov, în relatarea Sinodului Ierusalimului din Fapte 15.

Contextul lecției

I. Identificarea problemei (Iacov 2:1-4)

A. Nu căutați la fața omului (v 1)

De la începutul acestui text, se pune problema favoritismului între frați. Onoare pentru unii dar nu pentru toți. În Leveticul 15 se spune să nu cauți la fața săracului și să nu părăsești pe nimeni din cei mari.

B. Nu fi părtinitor (v 2-3)

Sinagoga era locul obișnuit de închinare și de instruire religioasă a timpului. Bărbații descriși în acest exemplu sunt diferențiați în funcție de îmbrăcămintea lor, sau faptul că au un inel strălucitor pe deget sau nu. Această diferențiere a fost în funcție de statutul lor social.

II. Evaluarea problemei (Iacov 2:5-7)

A. Pe cine a ales Dumnezeu (v 5)

Iacov prezintă trei argumente care indică faptul că a căuta la fața omului este greșit. Primii sunt „cei ce sunt săraci în ochii lumii” Felul în care Iacov pune întrebarea ar putea să ne zgârie la ureche.

B. O judecată strâmbă (v 6-7)

Faptul că dacă vine în biserică o persoană îmbrăcată bine este favorizată și i se dă loc de cinste, dar tot acea persoană este cea care î-i asuprește? Cei bogăți sunt cei care se uită de sus în jos la cel sărac și-l bațjocoresc. Ironia este evidentă atunci când vorbim de alți oameni. Dar ne-am examinat pe noi înșine și tendințele noastre? Iacov se pune aceste fapte în fața cititorii de astăzi pentru a p reveni un astfel de de comportament.

Prin comportamentul lor boghi bațjocoresc numele oamenilor credincioși, dar prin aceasta ei mai bațjocoresc și numele si persoana lui Isus Hristos.

III. Soluția problemei (Iacov 2:8-12)

A. Împlinirea Legii (v 8)

Versetul 8 vorbește despre o „lege împărătească”, dar Iacov ne spune care este această lege împărătească și ce conține ea. Dragostea de aproapele nostru este ceea ce putem face în primul rând pentru cei apropiați nouă. A-ți iubi apropiații exclude subiectivitatea și prejudecată. Isus relatează pilda Samariteanului milostiv ca și o motivație la dragoste.

B. Călcătorii de Lege. (v 9-11)

Iacov este cât se poate de explicit , dacă arăți subiectivitate ai păcătuit. A fi osândit înseamnă a fi cu socotit cu adevărat vinovat în fața legii. Prejudecata este lipsa de dragoste pentru aproapele nostru și ea stă la baza legii lui Isus Hristos. Iacov precizează faptul că dragostea pentru aproapele nostru trebuie îndeplinită în totalitate. Pentru a arăta gravitatea acestei chestiuni, Iacov face un argument familiar cititorilor săi de origine evreiască. Legea lui Moise se prezintă nu ca o colecție de porunci individuale, ci ca un întreg unificat. Sunt atât mai multe legi, dar există o singură unitate de măsură. Legea pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său nu era ca ei să asculte o parte sau o mare parte din ea, ci toată legea. Deci eșecul de a respecta o parte este eșecul de a respecta legea în întregime. A încălca o parte din lege înseamnă a încălca întreaga lege. În continuare Iacov ilustrează una dintre cele 10 porunci cu privire la adulter și la ucidere. Dacă faci una dintre ele și nu o faci pe a doua, ești considerat un călcător al Legii.(Ex 20:1-17; Deut 5:6-21).

CONCLUZII:

Cunoscând și înțelegând toate acestea, cititorii lui Iacov ar trebui să vorbească și să facă totul în conformitate cu cele spuse de el. În mod natural ne gândim la legi în termeni de restricții. Această lege este un alt mod de a exprima conceptul „Legii Împărătești” (Iacov 2:8). Pe măsură ce cititorii contemplau la legea lui Dumnezeu, ei ar fi trebuit să experimenteze frica, deoarece neascultarea duce la judecată. Dar ar fi trebuit să aibă și speranță pentru că ascultarea aduce adevărata libertate.

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu nu arată favoritisme, și ar trebui ca nici noi să nu arătăm favoritism